

Poštovani,

donijeta je prva presuda o tužbenom zahtijevu preživjele žrtve deportacije muslimanskih izbjeglica u fočanski logor 1992. godine, i članova njegove porodice.

Sadik Demirović (1949), iz Trebinja, uhapšen je 25. maja 1992. godine u hotelu Igalo u Herceg-Novom, prinuđen da u hotelu ostavi maloljetne sinove, i istog dana isporučen u koncentracioni logor bosanskih Srba u Foču, gdje je 77 dana trpio najteže oblike psihičkog i fizičkog mučenja, poslije čega je supruga slučajno uspjela da otkupi njegovu slobodu.

Sudija Osnovnog suda u Podgorici Ranko Vukić, djelimično je usvojio tužbeni zahtjev Sadika Demirovića i dosudio mu 20.000 eura na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove usled povrede časti, ugleda, sloboda i prava ličnosti, a odbio njegov zahtjev za naknadu materijalne štete po osnovu izgubljene zarade i naknade troškova liječenja.

Sudija uopšte nije odlučio o tužbenom zahtijevu Sadika Demirovića za naknadu nematerijalne štete zbog pretrpljenih fizičkih bolova, pretrpljenog straha i duševnih bolova zbog umanjenja životne aktivnosti i nesposobnosti za rad.

Odbijen je jedan od tužbenih zahtijeva ostalih tužilaca, supruge, majke, dvojice sinova i sestre, kojim su oni od tužene RCG zahtijevali naknadu nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog povrede prava ličnosti, uslijed kršenja međunarodne obaveze zabrane diskriminacije i nečovječnog i ponižavajućeg postupanja tužene u odnosu na njih (nepružanja informacija, nesprovođenja istrage i krivičnog gonjenja odgovornih za ovaj ratni zločin). Sudija nije primjenio međunarodno pravo ljudskih prava na koje je ukazano u tužbi, a koje obavezuje Crnu Goru.

Međutim, skandalozno, sudija uopšte nije odlučio o osnovnom tužbenom zahtijevu članova porodice za naknadu nematerijalne štete zbog njihovih duševnih bolova koje trpe zbog teškog invaliditeta, tj. trajnog psihičkog oboljenja preživjelog logoraša, njihovog supruga, sina, oca i brata, zasnovanom na čl. 201, st. 3 Zakona o obligacionim odnosima koji to izričito predviđa.

Istovremeno, sud je, navodno, u potpunosti prihvatio nalaz vještaka kao „pouzdan, precizan i ubjedljiv“ (na str. 5 i 8 presude) za Sadika Demirovića, dok je našao da je nalaz o duševnim bolovima za ostale tužioce „nebitan za presuđenje imajući u vidu da ovi duševni bolovi mogu biti samo lični, a ne i za drugoga“, propuštajući da uvidi da je nalaz vještaka u djelu koji je olako odbijen upravo odlučujući za odlučivanje o zahtijevu tužilaca za naknadu štete zbog njihovih duševnih bolova zbog teškog invaliditeta njihovog supruga, sina, oca i brata.

Činjenica da se Sud nije ni osvrnuo na zahtjeve za naknadu štete Sadika Demirovića zbog:

- fizičkih bolova koje je pretrpio zbog toga što ga je tužena protivzakonito deportovala u logor gdje su ga prebijali, solili rane i sl. (prilažemo izjavu Sadika Demirovića koja je u predmetu izvedena kao dokaz), a što je konstatovano i u nalazu vještaka, koji je navodno usvojen;
- straha koji je pretrpio i kada je uhapšen ostavivši djecu samu u hotelu, i kada su ga milicioneri pod puškama na gotovs sprovodili u autobus kao običnog taoca, i kada je 77 dana u fočanskom logoru očekivao da prozovu i njegovo ime da bi ga mučili ili ubili, a što je u nalazu vještaka ocjenjeno kao „klinički simptom jakog straha, zastrašenosti, bespomoćnosti... prestrašenosti“, kao što je ocjenjeno i da će trajni strah trpjeti doživotno;
- duševne bolove koje trpi i danas zbog umanjenja životne aktivnosti i sposobnosti za rad, a što je sve predočeno sudu u vidu pismenih dokaza,

kao što je u potpunosti ignorisao i tužbene zahtjeve članova njegove porodice za naknadu štete uslijed duševnih bolova koje oni svakodnevno trpe živjeći uz patnje preživjelog logoraša koji je zbog nezakonitog postupanja tužene ostao trajni doživotni invalid,

smatramo krajnje nečovječnim i ponižavajućim postupanjem tužene Republike Crne Gore prema Sadiku Demiroviću i članovima njegove porodice, čiji se Sud nije udostojio niti da odgovori na sve njihove tužbene zahtjeve, a kamoli da im dosudi odgovarajuće i dostojno obeštećenje.

Takođe, naknada od 20.000 eura za povredu prava ličnosti uslijed nezakonitog lišenja slobode i isporučivanja civila u logor neprijateljske vojske u kojem je bio izložen najgorim oblicima mučenja, zbog kojih će doživotno trpjeti, ne može biti samo dvostruki iznos od uobičajene naknade za neosnovano lišenje slobode u Spužu, gdje pritvorenici imaju pravo na odmor, posjete, da nose svoje odijelo, da se služe svojom posteljinom, hranom, knjigama, što su sve karakteristike hotela de lux kategorije u odnosu na mrtvačnicu fočanskog logora gdje su zatvorenici izgladnjivani, mučeni i izluđivani svakodnevnom prozivkom u smrt.

Isto tako je neosnovano i neprimjereno težini slučaja odbijen zahtjev za naknadu materijalne štete, zbog toga što tužioci sami nisu obezbjedili finansijsko vještačenje, jer je na osnovu svih podnijetih pisanih i usmenih dokaza o trajnoj nesposobnosti za rad uslijed psihičkog oboljenja Sud o materijalnom gubitku mogao sam odlučiti, u skladu sa zakonom, po slobodnoj ocjeni.

Tužioci će podnijeti i zahtjev za dopunu presude i istovremeno žalbu na presudu u onom djelu u kojem je odlučeno o njihovim tužbenim zahtjevima.

Obavještavamo vas i da do danas od premijera crnogorske Vlade nijesmo dobili nikakav odgovor na naš prijedlog od 13. decembra 2006. da se pristupi pregovorima o poravnanju u svim predmetima žrtava deportacije.

Advokatska kancelarija Prelević zastupa ukupno 180 tužilaca, od toga šestoricu preživjelih žrtava deportacije i članove njihovih porodica, kao i porodice 30 žrtava koje nijesu preživjele nezakonito hapšenje i izručenje neprijateljskoj vojsci bosanskih Srba od strane crnogorske policije u maju 1992. godine. Prva tužba podnijeta je 6. decembra 2004. godine.

U prilogu ovog saopštenja dostavljamo:

1) presudu Osnovnog suda u Podgorici P.br. 2411/05;

2) izjavu Sadika Demirovića, „Sadik Demirović, opis događaja od 25. maja do 9. avgusta 1992. godine“ koja je kao pisani dokaz izvedena u ovom predmetu na str. 3 Presude;

Molimo Vas da nam se obratite na tel. 067 600 506, ako vam je potrebna i tužba, nalaz vještaka ili bilo koja druga informacija o ovom, kao i o drugim slučajevima deportacije. Podsjećamo vas na internet stranicu http://www.prelevic.com/human_rights_deportacija.htm na kojoj možete naći sva naša ranija saopštenja, kao i najvažnije pisane dokaze i podatke o presudama.

Hvala što obavještavate javnost o ovom slučaju.